

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Krále a přísedících Mgr. Vladimíra Souhrady a Ludmily Hejnové v trestní věci obžalovaného [REDACTED], v hlavním líčení konaném dne 27. 9. 2024 **takto:**

Obžalovaný:

[REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], bytem [REDACTED],

se odsuzuje

za zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Písku č.j. 2 T 33/2023-330 ze dne 21. 6. 2023 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 14 To 169/2023-351 ze dne 2. 11. 2023 a usnesením Nejvyššího soudu ČR č. j. 7 Tdo 147/2024-378 ze dne 13. 3. 2024, který je popsán pod bodem 2 citovaného rozsudku Okresního soudu v Písku, a za sbíhající se přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Písku č.j. 2 T 153/2023-88 ze dne 12. 4. 2024 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře č.j. 14 To 85/2024-118 ze dne 27. 6. 2024,

podle § 185 odst. 2, § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **2,5 (dva a půl) roku.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3,5 (tři a půl) roku**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **se zrušuje** výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v Písku č. j. 2 T 153/2023-88, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Naproti tomu se obžalovaný [REDAKCE] podle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby státního zástupce OSZ v Písku [REDAKCE] ze dne 20. 2. 2023 pro skutek spočívající v tom, že v přesně nezjištěné době nejméně od května 2015 do přesně nezjištěné doby nejméně do listopadu 2021, v [REDAKCE], ulice [REDAKCE], v místě jejich tehdejšího společného bydliště, napadal svou družku [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], kdy jí po dobu soužití bezdůvodně verbálně napadal hrubě vulgárními výrazy, napadal ji i fyzicky, údery otevřenou dlaní přes obličej, údery pěstí do hlavy, údery a kopy do těla, utvrzoval jí v tom, že se nedokáže postarat o děti, zakazoval jí jezdit bez jeho doprovodu za její rodinou, bez jeho souhlasu nebo doprovodu jí povoloval chodit pouze do zaměstnání, kde jí následně telefonicky kontroloval a požadoval, aby ze zaměstnání chodila přímo domů, vyvolával žárlivé scény a výčitkami v ní vzbuzoval pochybnosti o jejích schopnostech, přičemž [REDAKCE] toto jeho jednání po celou dobu pocítovala jako těžké příkoří,

v čemž byl spatřován zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. U Okresního soudu v Písku byla podána obžaloba na [REDAKCE] pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku a zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, kterých se měl dopustit jednáním spočívajícím v tom, že v přesně nezjištěné době nejméně od května 2015 do přesně nezjištěné doby nejméně do listopadu 2021, v [REDAKCE], ulice [REDAKCE], v místě jejich tehdejšího společného bydliště, napadal svou družku [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], kdy jí po dobu soužití bezdůvodně verbálně napadal hrubě vulgárními výrazy, napadal ji i fyzicky, údery otevřenou dlaní přes obličej, údery pěstí do hlavy, údery a kopy do celého těla, utvrzoval jí v tom, že se nedokáže postarat o děti, zakazoval jí jezdit bez jeho doprovodu za její rodinou, bez jeho souhlasu nebo doprovodu jí povoloval chodit pouze do zaměstnání, kde jí následně telefonicky kontroloval a požadoval, aby ze zaměstnání chodila přímo domů, vyvolával žárlivé scény a výčitkami v ní vzbuzoval pochybnosti o jejích schopnostech, přičemž [REDAKCE] toto jeho jednání po celou dobu pocítovala jako těžké příkoří, a dne 7. 4. 2022 v [REDAKCE], ulice [REDAKCE], v místě jeho současného bydliště, v době, kdy u něj byla na návštěvě bývalá družka [REDAKCE], narozená [REDAKCE], v úmyslu uspokojit svůj sexuální pud, si na této začal vynucovat pohlavní styk, kdy jí nejprve uchopil za ruce a začal jí vyhrožovat, že s ním bude "spát, nebo jí zabije, že je mu jedno, jestli půjde do kriminálu", poté, kdy jej odmítala a odstrkovala od sebe, jí uchopil za krk a držel ji v pevném sevření, čímž jí způsobil drobné oděrky na krku, když se [REDAKCE] snažila ze sevření vyprostit, ji svalil na zem, kde na ni nalehnul celým tělem, začal uvolňovat svůj penis z kalhot a vynucovat si pohlavní styk, na prosby [REDAKCE] reagoval tak, že ji pustí, pokud s ním bude mít pohlavní styk, čemuž se [REDAKCE] z obavy o svůj život podvolila, a poté, co ji pustil ze sevření, jej na jeho pokyn orálně uspokojila, následně ji

odvedl do vedlejšího pokoje, kde se opětovně dožadoval pohlavního styku, kde mu ■■■■■ opakovaně sdělila, že s ním nechce nic mít, avšak po jeho dalším nátlaku a pohrůžkách, ze strachu přistoupila na jeho požadavky, svlékla se a opět jej orálně uspokojila, když došlo k jeho vyvrcholení, následně ■■■■■ zasunul svůj penis do její vagíny a vykonal na ní i vaginální pohlavní styk, po jehož ukončení se dožadoval jejího slibu mlčenlivosti, načež ji nechal z bytu odejít.

2. V této věci Okresní soud v Písku rozhodl svým rozsudkem č.j. 2 T 33/2023-330, kterým obžalovaného uznal vinným ze spáchání obou zločinů a uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let se zkušební dobou stanovenou v trvání 5 let.
3. V důsledku podaného odvolání ze strany obžalovaného rozhodoval ve věci Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře svým usnesením č.j. 14 To 169/2023-351, kterým odvolání obžalovaného zamítl.
4. V důsledku podaného dovolání ve věci dále rozhodoval Nejvyšší soud ČR a to svým usnesením č. j. 7 Tdo 147/2024-378, kterým částečně zrušil jednak usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře tak, jak bylo shora citováno a dále rozsudek Okresního soudu v Písku č.j. 2 T 33/2023-330, pokud směřovalo dovolání proti výroku, jímž byl obžalovaný shledán vinným ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a dále rozsudek v celém výroku o trestu a Okresnímu soudu v Písku uložil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl s tím, že v tomto usnesení Nejvyšší soud konstatoval, že na základě skutkového stavu věci tak, jak byl v průběhu řízení zjištěn, nemůže být jednání obžalovaného posuzováno jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku z důvodu, které ve svém rozhodnutí blíže rozvedl.
5. V důsledku podaného dovolání tak ve věci opětovně rozhodoval Okresní soud v Písku, když před rozhodnutím doplnil dokazování a to opětovným výsledkem poškozené ■■■■■. Ta jednání, pokud se týká zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku popsala v podstatě totožně jako v předchozí fázi řízení, tedy v tomto směru nedošlo k žádné změně důkazní situace oproti předchozímu řízení.
6. Za této situace, kdy nedošlo ke změně skutkového stavu věci, pokud se týká zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, když v intencích rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR po doplněném dokazování výsledkem poškozené, tato události popsala naprosto jako v předchozím řízení, soud musel respektovat právní názor Nejvyššího soudu ČR a za této situace jednání obžalovaného tak, jak je popsáno ve zprošťující části výroku tohoto rozsudku nemohl považovat za trestný čin a proto byl obžalovaný podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby zproštěn.
7. Za této situace soud rozhodoval pouze o uložení trestu, neboť otázka viny zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku byla již vyřešena předchozími rozhodnutími okresního, krajského, ale v podstatě i nejvyššího soudu tak, jak jsou shora citovány, neboť zločinem znásilnění podle citovaného zákonného ustanovení byl obžalovaný uznán vinným již rozhodnutím Okresního soudu v Písku č.j. 2 T 33/2023-330, když v tomto směru bylo rozhodnutí Okresního soudu v Písku potvrzeno i usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře č.j. 14 To 169/2023-351 a pokud se týká tohoto zločinu v tomto směru rozhodnutí nezrušil ani usnesení Nejvyššího soudu ČR č.j. 7 Tdo 147/2024-378. Soud tedy při nezměněném

výroku o vině, resp. při výroku o vině tak jak byl ve výroku citovanými rozhodnutími učiněn, pokud se týká zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, když skutek je v tomto směru popsán pod bodem 2 rozsudku Okresního soudu v Písku č.j. 2 T 33/2023-330, ukládal souhrnný trest ve vztahu k odsouzení přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl obžalovaný uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Písku č.j. 2 T 153/2023-88 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře č.j. 14 To 85/2024-118, neboť zločinu znásilnění se obžalovaný dopustil dříve než byl vyhlášen tento citovaný odsuzující rozsudek Okresního soudu v Písku ve věci 2 T 153/2023.

8. Souhrnný trest je ukládán jako v sazbě za trestný čin nejprísněji trestný, což je v tomto případě zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody v trvání 2 až 10 let.
9. Při rozhodování o konkrétním druhu a výměře trestu soud podle § 39 trestního zákoníku hodnotil povahu a závažnost jednání obžalovaného, jeho osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry, dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, přičemž povahu a závažnost soud hodnotil s ohledem na význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu, jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou, záměrem nebo cílem.
10. V tomto konkrétním případě povahu a závažnost jednání obžalovaného spoluurčuje tedy typová nebezpečnost jednání obžalovaného, spoluurčuje jej i osoba obžalovaného, který před tímto jednáním nebyl soudně trestán, soud přihlédl k tomu, že jednáním obžalovaného žádný závažný následek způsoben nebyl a zejména s ohledem na tyto okolnosti, soud obžalovanému uložil trest, který ještě není spojen s omezením osobní jeho svobody, tedy trest podmíněný a to s ohledem na osobu samotného obžalovaného, jeho trestní minulost, přičemž s přihlédnutím k tomu, že jednáním obžalovaného nebyl způsobem žádný závažný následek, zejména pokud se týká zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, trest stanovil při spodní hranici zákonných možností v trvání 2,5 roku se zkušební dobou stanovenou již nad polovinou zákonných možností v trvání 3,5 roku.
11. Vzhledem k tomu, že obžalovanému byl ukládán souhrnný trest ve smyslu ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku, dle tohoto zákonného ustanovení soud tak zrušil výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v Písku č.j. 2 T 153/2023-88, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Je-li poškozený oprávněnou osobou dle § 2 odst. 4 zák. č. 59/2017 Sb. *o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení ve znění pozdějších předpisů*, má možnost žádat Ministerstvo spravedlnosti o uspokojení svého nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, a to ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozhodnutí specifikovaného v § 8 odst. 1 citovaného zákona.

Písek 27. 9. 2024

Mgr. Martin Král
předseda senátu